Ч. 174. (345). Львів, Субота, дня 15. липня 1916. Рік II.

# УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

| | |
|---|---|
| На рік | 18·— К. |
| „ пів року | 9·— „ |
| „ чверть року | 5·— „ |
| „ місяць | 1·80 „ |

В краю і державі:

| | |
|---|---|
| На рік | 24·— К. |
| „ пів року | 12·— „ |
| „ чверть року | 6·— „ |
| „ місяць | 2·40 „ |

За границею:

| | |
|---|---|
| В Німеччині | 28 мар. |
| В Америці | 8 дол. |
| В інших державах | 40 фр. |

Рекламациї вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш оплачені, а звертають ся тільки важнійші і застережені — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: Львів, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомлення про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або підстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

## З новин російської тактики.

На основі досвідів, які наші вожди набули в часі Брусіловської офензиви, можна сміло сказати, що офензива ся повна тактичних несподіванок. В голові, в якій доспіла гадка звертати барабанний огонь на свою власну піхоту, мусіли зродити ся і нові помисли що до способу веденя війни, які можливі є лиш там, де з поодинокими людьми взагалі не числить ся. І так виконували Росіяни в многих місцях на Волини і у Східній Галичині з наступами піхоти також атаки кінноти, що рівналось безоглядному жертвованю свого власного людського матеріялу.

Як наші війська подавали ся на приготовлені задні лінії, то можна було завважати такий рід російських наступів. Коли вже наші війська прибули на нові становиська, що находились 5 або 6 клм. по-заду, тоді висилали Росіяни наперед піхоту, яка в густих лавах підходила під наші лінії на яких три кільометри. Там викопували собі на борзі криївки і вичікували нових скріплень.

Між тим ц. і к. артілерія зачинала обстрілювати наступаючу ворожу піхоту. Росіяни мимо тяжких втрат видержують і не подають ся з місця. Як всі батерії стріляють вже на певну віддаль, вилітають нечайно зза російської боєвої лінії маси кавалерії, перескакують через власну піхоту і женуть на наші становиська. Російська кавалерія не звертає уваги на власні люди і вихіснове дуже зручно нечайність такого наступу. В віддали цільного вистрілу з кріса зсідають козаки з коний, а коні їх, що навчені вже на такі маневри, падуть на землю і за сими живучими укритями отвирають їздці крісовий огонь. Тоді піхота підступає близше, паде жертвою в штурмі а за нею друга лінія кавалерії знова розпочинає нову гру.

На північ від Млинова, приміром, повтаряли вони такі наступи вісім разів і кинули в огонь та пожертвували без застанови цілий полк, щоб лиш зискати кілька сот стратеґічно безвартісних кроків.

Їх техніка при форсованю переходів через ріки виставляє зручности їх пionірів найліпше свідоцтво. Боєвий терен на Волини і у Східній Галичині дуже пригожий для акцій кавалерії і рухів піхоти. Одинокі природні перешкоди творять лиш ріки і багна. При наступах треба було отже перейти кілька широких рік, як Дністер, Ікву, Путилівку і Стрипу. А що в наслідок артілерійського огню дуже небезпечно було переходити на понтонах або будувати міст, то винайшли вони новий спосіб при помочи дараб. В ночи звязували ряд вузких, на метер, а найвисше півтора широких дараб і творили в той спосіб довгий а вузкий сплав. Сей сплав уміщували вони при березі ріки, так що тяжко було його запримітити, бо творив з берегом одну лінію. Перед плянованим переходом наробили все вздовж берега богато таких сплавів. Як вже приказано було наступати, тоді відвязували один кінець сплаву, так що вода сама відпихала його від берегу, доки не причалив до другого берега, де його прикріплювали піонїри. В той спосіб повставали нечайно в кількох хвилях 20 до 30 мостів, по яких переходили російські відділи гусаком або по двох на другий беріг.

Сей новий спосіб переправи через ріки застав очевидно наших деколи неприготованими, але відтак успішно розправляли ся з ним при помочи метавок мін і артілерії.

Підступи сї Росіян все лиш видумки, при помочи яких можна осягнути хвилеві успіхи. Остаточні успіхи приносять не малі тактичні нюанси, але правдива вартість війська і розвага вождів.

## Про положенє на російськім фронті.

Военний кореспондент „Neue Freie Presse" пише з дня 12. VIII. про положенє на східнім фронті:

На північно-східнім воєннім терені не наступила в загальнім боєвім положеню протягом послідних 24 годин ніяка зміна. Перерва, яка наступила по послідних завзятих боях, триває дальше.

Наша артілерія нераз перешкодила діймаючо рухам, які можна було запримітити за ворожим фронтом, а з яких можна було вносити, що приготовляють ся до нових наступів.

Наступаючі через Стир сили третьої російської армії ґенерала Леша, старали ся вчера знова по обох сторонах зелїзниці Ковлї-Сарни форсувати перехід через Стоход на кількох місцях; однак наступи їх відперли стоячі там наші війська, як і попередніх днів.

В боях двох послідних днів взяли австро-угорські і німецькі війська, що стоять на лінії Стохода понад 2.000 Росіян до неволї і здобули 12 машинових крісів.

На полудневім крилї старали ся посуваючі ся з долини Прута коло Микуличина части армії Лєшицького знова зискати на просторі в напрямі на полудне; пробували вони вдерти ся на стрімкі, лісисті узгіря в східній части долини Прута, однак всюди стрітили наші гірські

## Із дневника полоненого.

(Далї).

На другий день ми й попровадили гармати на позицію. Цілий той день ми нічогісенько не їли, крім вареної картофлї без соли, яку самі зготовили в той час, коли вкопували гармати. Звідтіля вже згук гармат було чути дуже ясно. Над вечір ми вернулись в туж хату, що раніш. 27 жовтня — сей день був для мене такий тяжкий, якого ще й я нікели не знав. Опівдня вийшов фельдфебель, визвав з нас семи чотирох в обоз, а я і ще двох мізерних зістало ся в роті. Боже мій, я ледво вдержав ся од слїз, неначе стопудова каменюка звалила ся на мої плечі. Вони вже були гарантіровані од смерти. Кріпших їх взяли в обоз, а нас трьох почали муштрувати. Тодішнього мого настрою я не можу описати, скажу тілько, що я круг себе нікого й нічого не бачив.

На другий день поприходили товариші з другої роти розігнати трохи мій убійчий настрій.

Тогож таки дня мені самому прийшло ся переконатись, через що то на позиції сії убиті були босі і голі. Перевезли в роту кілька пар чобіт, пінжаків і теплих сорочок. Резуміє ть ся, для всіх не могло хватить (вистарчити), бо чуть не всі були обідрані. Всї почали просити. Тодї ротний розкричав ся, виругав ся і говорить:

— Что, разве на позіції мало убітих било, не моґ стянуть, чево надо било!"

Боже не вже зз наші гроші не можна нас вдіти як слід? Нї, йди боронити панський та царський добробут. дай на се їм грошей, а вони заставляють тебе вбитих обдирати, набиваючи нашими грішми свої кишені.

30 жовтня (ст. ст.) був смотр нашому баталїонови. Всї чотири роти були вистроєні, вирівнані. Прийшло ся трохи почекати, поки особа баталїонного показалась. Аж ось появив ся і він сам, поздоровкав ся, як прийнято, москалї одповіли по вороначи. Баталїонний почав дивитись, чи волосє обстрижене, чи є в кождого по 120 куль, а то не торкаєть ся його, що добра половина москалїв були напів голі й напів босі. Трохи поругав ся, що дехто не був острижений, де в кого не було 120 куль, він почав навчати, як салдати повинні були стояти перед начальством. Він казав що вся салдатська балачка повинна була состоятись із слов:

„Так точно, нікак нет, а разсуждать не смей!" стоять смірно і держать под козирем. Потім він сказав, що прошлого дня підійшло двох до його і говорили з ним, як вільні люде, чого більше не повинно буть.

Сї два були вчителї, мої товариші з другої роти. Вони просили його дати їм таку роботу, деб вони могли користь принести, а не бути тілько гарматнїм мясивом, якими ми були. Власне для нас були противні всї сї обставини, в яких нам прийшло бути. Нам було противне всяке знущаня над людиною, а тут нас приготовили вбивати таких неповинних людей, як і ми самі.

(Далї буде).

становиська на узгірях Лешнева, яких найвисшим шпилем є Горде.

Хоч Росіяни нераз і сім разів виступали до наступу з великими силами, не вдало ся їм нігде зломити нашого опору. Своїх проб в горішній долині Черемошу перебити ся через узгіря коло Жабя не повторювали вже вчера Росіяни по невдачах послідних днів.

Теперішну перерву в боях треба однак на всякий случай уважати за переходовий стан. Вже найблизші дні покажуть, як Росіяни думають дальше вести офензиву в виду непроломимого опору і знаменитих протисредств союзників.

# Світова війна.

## Положенє в Греції.

БЕРЛІН. З Солуня доносять: Много грецьких жовнірів, які походять з болгарських місцевостий перейшли границю коло Дойран та вступили в ряди болгарських військ. Вчера оглядав ґен. Сарай з літака через 3 години цілий свій фронт. Демобілізація грецької армії поступає дуже поволи вперід. В північному Епірі вона ще не розпочалась. Закладанє военних стоваришень в ріжних місцях заострює ще більше положенє.

СОФІЯ. Доносять тут з Атен, що представники коаліції підприняли нові кроки у премієра Заіміса, щоб приспішити покінченє демобілізації.

## На західнім фронті.

ВІДЕНЬ: Дорогою на Берно доносять: „Temps" пише про мілітарне положенє: Невтральна преса почанає видавати передчасні осуди о здержаню французько-анґлійської офензиви та про повільний розвій російської акції. Можна зрозуміти, що операційний плян, не є закостенілою незміненою формою. Наші операції розпочались добре. Не можна ще предвидіти, який буде їх дальший хід. На величезнім фронті, на якому стоїмо проти ворога, події змінають ся.

ВІДЕНЬ. З Льондону доносять: В послідній тижні кораблі які вдержують комунікацію між Анґлією і Францією, служили виключно до перевозу ранених. На підставі офіцерської листи втрат, обчислюють, що анґлійські втрати в 2 перших днях офензиви виносять 70—80 тисяч людий. Довіз ранених не устає. Дворець є окружений в день і в ночи товпами народа. Коли довгий ряд санітарних ваґонів виїзджає з двірця, щоб завести ранених до ріжних шпиталів, в товпі запанову тишина і лиш тут і там видко китиці цвітів, які вкидають до середини ваґонів.

БЕРЛІН. Бюро Вольфа доносить:

Успіх німецького оружя на право від Мози коло Seuville Laufee, о котрім доносить вчерашнє військове звідомленє, є дуже важною подією. Се перше більше предприняте від початку великої офензиви наших ворогів, доказує ясно, що управа німецької армії й дальше бачить ясно перед собою свою первісну оперативну цїль і не оглядає ся на всі наступи ворогів на сході і на заході. Ані одного німецького жовніра, ані одну німецьку гармату не забрано з поля битви під Верденом. Бої сї після волї управи німецької армії приносять дальше кріваві. а для німецького оружа корисні успіхи. Як до тепер, так і на дальше панує управа німецької армії над оперативним положенєм. І в сїм лежить особлившe значінє успіху під Seuville.

## Що дїєть ся над Стрипою.

„Neue Zürcher Zeitung" пише:

Група військ ґенерала Лінзінґена ставить російському натискови дуже сильний опір, що місцями переходить в офензивні наступи, які вкінци для вкорочення фронту мусїли устати. За те російське ліве крило на пiвдень від Дністра і вздовж ріки зискало на терені. — Ті події, як і рівночасний натиск в центрі приневолили війська ґен. Ботмера пересунути свої довго держані над Стрипою становиська в напрямі Золотої Липи.

## Брехлива війна.

З ц. і к. военної пресової кватири пишуть: Недавно вийшов друком твір відомого історика, тайного радника архівного проф. Д-ра Пфлюґ-Гартунґа. В дуже займаючім роздїлі „Брехлива війна" подає він подрібні вісти о систематичних брехнях, які ще перед війною і в часї війни розсївали наші вороги, щоб наш спосіб війни напятнувати „варварським" в противенстві до їх „лицарського".

Ту саму цїль має і дневник „Corriere della Sera", подаючи образ затоплення в днн 20 мая італійського вітрильника „Erminia". Після него отже прибули на поклад вітрильника з підводного судна три особи, загарбали наперед всї алькогольні напої, сконфіскували морські мапи і хронометри, відтак зрабували капітанови золотий годинник, видобули йому з кишені гроші, а на конець стягнули з пальця перстень — шкода, що не відтяли йому пальця і не розібрали до нага, а була би простійша процедура.

Між тим справа представляє ся цілком инакше. Офіцир, що конфіскував, прибув в товаристві матрозів на поклад „Erminii" в хвили, як залога вітрильника находилась вже на двох човнах. Човна сї видались офіцирови малими, щоб могли помістити також і приватне майно залоги, а також за мало сильними, щоб могли видержати в часї евентуальної непогоди. А що на вітрильнику були ще два більші човна, казав отже залозї вернути і спустити на воду одно з більших човнів і заявив, що мають ще цїлу годину часу на приміщене своїх річий, не потрібують отже спішити ся. Потім звернув ся до капітана і завізвав його, щоб спустив на воду другий більший човен і вратував свою приватну власність, бо має на те ще досить часу. І дійсно було досить часу, бо крім приобіцяної години полишено ще було залозї дальшої пів години на полишене корабля. Капітан однак з невідомої причини не хотїв спустити другого човна і так вратувати своє майно. Тому залога підводного судна приготовила ся до затоплення корабля, з якого забрала лиш линву з сталевого дроту і линву з маніляньских конопель. Ті дві річи були потрібні для підводного судна, а були частями кораблевого інвентаря, не були отже приватною власностію.

Чи капітан той, не слухаючи ради доконуючого конфіскати офіцира, хотїв через то виростн на народного мученика, чи стратив цілковито голову, трудно сказати. Будь що будь треба або стратити змисли, щоб не відріжнити двох линв від скринь з напоями, золотим годинником, грішми і перстенем, або — порядно брехати.

БЕРЛІН. (Ткб). Знова Росіяни доносять, що вороже підводне судно затопило на Чорнім мори російський шпитальний корабель, хоч мав він бути виразно візначений, як шпитальний.

Передовсїм вістку сю з огляду на загальну малу вірodостойність їх звідомлень треба приняти з недовірєм. Крім того кождий памятає, кілько то разів надуживали російські військові власти женевської фляґи, як лиш через се могли осягнути якусь користь. Навіть особи з російської санітарної служби доносили, що підчас втечі зі східних Прус під охороною Червоного Хреста перевожено крім кількох ранених також гармати, муніцію і жовнірів. Аж надто добре знаємо, що російські шпитальні кораблі на Чорнім морі перевозили на военний терен всякий военний матеріял. Може і тепер ходило о такий „шпитальний корабель". В кождім разі треба зачекати на урядове звідомленє наших союзників, заки можна буде видати осуд о тім затопленю.

## Конференція коаліції.

РИМ. (Ткб.) Міністер скарбу Каркано і ґен. Далель, підсекретар уряду для справ муніції виїхали на конференцію фінансову до Льондону.

# Ріжні вісти.

КОПЕНГАҐЕН. Російські кореспонденти, які звиджують відбиті области Волиня, що находились під короткою австро-угорською управою, не щадять слів похвали за культурну працю австро-угорських військ. Заслуги австро-угорських властий коло очищеня брудних перед тим міст Дубна і Луцька признають російські часописи згідно.

БУДАПЕШТ. (Ткб.). В часї дальших нарад над податком від военних зисків заявив міністер скарбу, що в минувших 23 місяцях війни виносили военні кошти Угорщини до 470 міліонів місячно а тепер виносять до 600 міліонів місячно. В порівнаню з военними видатками держав чотирипорозуміня є вони рішучо кориснійшими. Неминуче є підвисшеня податкових тягарів. Міністер уважає, що господарські відносини народа є досить сильні, щоб могли доставити потрібних середників.

# Із змагань на заході.

„Tägliche Rundschau" містить опис боїв на західнім фронті на підставі вістий, які дійшли з Льондону до голяндських газет.

В послідних кількох днях кипів оживлений рух в південно-анґлійських пристанях. По улицях ходили цілі товпи офіцирів, покликаних з відпустки на фронт.

Ладовано на кораблі анґлійські війська, піхоту, кінноту, австралійські і канадійські відділи, які до сеї пори стояли в Анґлії та величезні запаси муніції, средства поживи як і санітарні матеріяли. Однак переважала муніція. Таких мас стрілен зібраних в одному місци нїгде ще не бачено.

В понеділок приїхав до Льондону один анґлійський офіцир, ранений в недїлю в часї боїв, які велись на анґлійсько-німецькім фронті у Франції. Сей поручник, який був очевидцем сих змагань від самого початку, оповідає:

В суботу рано розпочала наша артілєрія страшний, доси небувалий огонь. Небавком відтак цілий анґлійський фронт, на просторі кількадесяти кільометрів щез в величезних густих хмарах диму, з якого безнастанно вилітали сотки і тисячі стрілен сіючих смерть та знищенє. Грохіт гармат перемінив ся в один страшний гук, що не вгавав ні на хвилю. Земля дрожала в своїх основах в дуже далекім промірі. Перед німецькими становиськами і поза ними вибухали що пару секунд наші смертоносні стрільна, вириваючи куснї землі, розбиваючи скелі, розриваючи на дрібні куснки дротяні засіки. Великі брудні хмари диму оповили цілий виднокруг.

Точно о год. пів до 8 рано розпочав ся наступ. Зі сумежних французьких становиськ мимо гарматнього гуку було чути патріотичні пісні. Се Французи йшли до атаку. За ними звалились Анґлійці, Канадійці і Австралійці, пручи в густих кольонах. Резерви приходили без перерви на поле битви.

Коли розгорів ся атак, огонь нашої артилєрії перенїс ся на дальші німецькі позиції, а іменно на другу і третю німецьку лінію і на область в задах німецьких становиськ. Атакуючі війська зблизились міжтим на дуже невелику віддаль до німецьких ровів, як здавалось цілком знищених.

Та нечайно ті рови віджили, заливаючи наші ряди ручними ґранатами та градом куль з ручних і машинових крісів. Люди падали густо, однак кольони перли далї, а на їх чолї йшли з погордою смерти Канадійці. В кілька хвиль пізнійше находились ми перед знищеними засіками з кільчастого дроту. Була се хвиля найбільшого напруження нервів. Сокири та топірці підносились і спадали горячково з шаленим поспіхом, нищачи перешкоди, міжтим коли ворог виливав на нас струї стали і зеліза. Вкінци дійшли ми до цїли, — ми станули перед ворожими становиськами. Був се дійсний лябіринт. Як далеко сягнути оком, — щанці, довгі ями, редути, рови. А зпоза засіків землі, з під скель летіли на наші ряди ручні ґранати, кулі та сунув ся важкий одуряючий дим. Знов момент страшного напруження нервів. Рукопашний бій. Довкруги блестїли кріси, що вбивали ся у людські тіла, з яких прискала горяча кров. Всюди розярені боевим шалом очи та оглушуючі оклики.

Підмоги приходять безнастанно, борба росте з кождою хвилею. Нечайно в однїй хвилї земля затряслась нам під ногами. Мині здавалось, що лечу в пропасть. Вибухали німецькі міни. Люди довкруги падали на землю. Коли я розплющив очи, побачив сотки німецьких жовнірів, що вискакували з вирв, та кидались в бій о посїдане лійки. А міжтим кількадесять підофіцирів німецьких при помочи ручних ґранатів промостили собі дорогу до мого відділу.

По короткім бою втратили ми всі машинові кріси. Нїмці бились наче чорти. Але незадовго дістали ми свіжі підмоги. Рівночасно розпочали Німці з другої лінії своїх становиськ пекольний огонь з машинових крісів. Ми мусїли цофнути ся. Наші втрати були дуже великі. Ми загребались в землї, музика гармат заграла на ново.

# Будучність Польщі.

## Переговори між Австро-Угорщиною і Німеччиною.

БЕРЛІН, 12. липня. „Berliner Politische Nachrichten" пишуть, після всяких познак офіціяльно інспіровані: „До тяжких проблем, які треба розвязати перед заключенєм мира, належить

безперечно будуча доля Польщі. Що дотичні области не вернуть вже більше під російське пановане, виходить недвозначно з заяви державного канцлера в парляменті. Та будучий державний лад Польщі є в наслїдок важких інтересів Австро-Угорщини і Німеччини взагалї дуже тяжким завданєм. Розвязкою сего питаня займають ся оба правительства в спільній союзній праці. Однак переговори важуть ся ще. Є ясною річю, що успішне полагодженє сеї справи вимагає, щоб польське питанє не було предметом міркований в як найширших кругах, бо при сьому безсумнїву як найбільш сподївані ріжниці в розуміню сеї справи моглиб лиш спинити порозуміне в розвязці проблєми.

# НОВИНИ.

— **Президія З. У. Р. у ц. к. міністра зелїзниць.** Як тільки дійшло до відома Загальної Української Ради, що права української мови не находять після відзисканя Галичини навіть такого пошанованя на ц. к. зелїзницях Львівської і Станиславівскої дирекції, яке мали перед війною, противно українську мову систематично поминають ся так в написях на зелїзничих двірцях у східній Галичинї, як і на білєтах їзди — внесла Президія З. У. Р. зараз письменне представленє до ц. к. міністерсва зелїзнець. Коли ж се представленє, мимо упливу довгого часу, не приносило бажаного успіху, явили ся представники президії З. У. Р. Др. Кость Левицький і Володимир Темницький особисто у міністра Форштера дня 12 липня 1916 і повторили устно дотичні домаганя.

Міністер обіцяв привернути безпроволочно українській мові всї ті права на ц. к. східно-галицьких зелїзницях, які прислугували її перед війною.

— **Проф. Пулюй перейшов на емеритуру.** З кінцем отсего семестра покинув свою посаду на нїмецькій техніцї в Празї сенійор колеґії професорів, радник двора др. Пулюй. При сїй нагоді висказав йому ректор др. Редліх на засїданю колеґії професорів дня 28. червня б. р. вдячне признанє за довголітню наукову діяльність і побажав ще довгих повних духової свіжости і здоровля лїт.

По засїданю відбулось в честь його прощальне свято, на якім в відповіди на промову ректора сказав др. Пулюй між иншим: „Від початку моєї праці в отсій святини науки уважав я, як Українець, своїм почесним обовязком бути добрим приятелем Німців. При сїм витриваю аж до смерти. Тїшусь вельми, що отся тяжка війна скріпила мої приязні відносини до визначних мужів в Австрії, а ще більше в Німеччині і старатись буду, щоб приязні відносини між українською і німецькою інтеліґенцією розширялись, бо зближенє таке лежить в інтересах обох тих народів“.

— **В справі нагороди Нобля.** Шведське правительство рішило відложити признанє і роздачу нагороди Нобля в области фізики, хемії, медицини і літератури аж до 1. червня 1917 р.

— **Воєнні кошти.** По анґлійським донесеням воєнні видатки Анґлії, Франції та Італії виносять до 1. липня 194 міліярди шілїнґів.

— **Оркан в Вінер Найштат.** Про страшний оркан, який онодї навістив Вінер Найштат доносять, що найстарші люди не затямили такої воздушної катастрофи. Буря зривала дахи, валила доми, вивертала з корінєм дерева. Людий уносила филя хуртовини високо у воздух та кидала їх тяжко раненых на землю. З одної дитини, яку оркан зніс в гору, впала на землю тільки безфоремна маса. Цїсар вислав до Вінер Найштат свого відпоручника, щоб оглянув на місци заподїяні хуртовиною шкоди, та зложив на жертви катастрофи з цїсарських приватних фондів 10.000 кор. Міністеріяльна рада, яка відбулась онодї під проводом премієра Штірка рішила на ту саму цїль виасиґнувати з державних фондів 100.000 кор.

Про великі бурі доносять також з Угорщини. Хуртовина понищила там телеґрафічні і телефонічні получення.

— **Подорож грецьких князїв до Петрограду.** В найблисших днях мають виїхати брати грецького короля князї Микола та Андрій до Петрограду, де від почину війни живе їх мати. Відтак мають поїхати до Парижа та до Льондону.

— **Воєнне знищенє Галичини.** Підчас воєнних подій в Галичинї знищено в 60 політичних повітах около 70 тисяч домів та около 120 тисяч економічних будинків. 20 церков є зовсїм знищених, 33 в части, 20 приходських домів цїлком знищених, а 31 ушкоджених.

— **Завішенє видавництв.** Російські власти завісили видавництво трьох дневників: „День“, „Реч“ і „Современное Слово“. Причиною завішеня були протидержавні статї поміщені з нагоди передвчасного відрочення думи.

— **Ушкоджені банкноти.** „Wiener Ztg“ оголошує оповіщенє в справі норми виміни невідповідних до уживаня і ушкоджених 10-коронових банкнотів з 1915 р. за частинною винагородою.

— **До правительственного комісара м. Львова п. Ґрабовського** звертаємо ся сею дорогою з просьбою о заряджене, щоби карти на цукор видавані були також і в українській мові.

— **Господарка Росіян в Ґурагуморі.** З воєнної пресової кватири доносять: По вістям від добре поінформованої особи, яка була свідком подій, Росіяни дня 22. червня розбили склепи в Ґурагуморі та зрабували їх, а всї товари, які не могли зі собою взяти, знищили. Російські офіцири приглядались тому. Слїдуючого дня підпалено склепи. Збігцї оповідають, що коли католицький священик просив козаків, щоб щадили чуже майно. вони над ним так знущались, що він збожеволїв.

— **Відгомін справи Мясоєдова.** Жидівські ґазети пригадують річницю повішеня в Варшаві двох Зальцманів, спільників Мясоєдова. В дни страченя прийшов до них рабін. Оба засуджені виглядали наче божевільні. Молодший мав очи наче перевернені, а на слова рабіна не відізвав ся ні словом. Найперше повішено старшого Зальцмана. Молодший, що був свідком екзекуції дістав удару серця та вмер заки кат привів його під шибеницю. Коли Німцї зайняли Варшаву одержала родина страчених дозвіл відкопати тїла обох страчених на варшавській цитаделї та погребати її на жидівськім кладбищи. Всї однак пошукуваня остались без успіху. Один з російських жовнїрів на цитаделї вияснив, що обох Зальцманів не поховано на цитаделї, лиш вкинено до каналу.

— **Інспектори апровізації.** Краєве товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові подає отсим до відома, що по повітах креовані будуть окремі уряди інспекторів апровізації. Відповідні українські кандидати зволять тому вже тепер вносити до Президії ц. к Намісництва поданя о наданє їм посад.

Про внесені поданя повідомлять петенти Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморовича ч. 20, президента Товариства Вп. п. радника Івана Кивелюка, члена Краєвого Видїлу в Бялій і Народну Канцелярію у Відни (Wien VIII, Josefstädterstrasse 43).

— **Українські сили для відбудови краю.** Б цїли обсадженя як технічно-концептових так і помічних маніпуляційних і рахункових посад у всїх трех Секціях Централї для господарської відбудови Галичини, а то в Секції технічної відбудови краю, Секції рільничо-лїсній і Секції промисловій, зволять кваліфіковані українські кандидати внести безпроволочно удокументовані поданя до Президії Централї в Кракові. вул. Чиста, повідомляючи рівночасно про се Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморовича ч. 20.

— **Панцирні автомобілї в Галичинї.** Бельґійські панцирні автомобілї перевезено з Парижа в Росію, а відти дістали ся на галицький фронт, де після студий над положенєм, вибрано їм як місце атаку гостинець з Тернополя до Львова, що, як відомо, йде рівнобіжно з зелїзничим шляхом. Австрійські окопи перерізують той гостинець під Цебровом, де на узгірях є найсильнїйші наші становиська. До борби виступило 5 самоходів, з тих три з арматками і крісами. Наступ зачав ся о 4. годині пополудни. Та Австрійцї розвинули такий огонь з крісів, а опісля відізвала ся і артілєрія, що самоходи завернули.

Так покінчив ся перший виступ бельґійських автомобілїв проти австрійських становиськ в Галичинї.

— **Папа і наші полонені.** На припорученє папи відвідав епископ з Сассарі Клетон Кассані австро-угорських бранців на острові Азінара, приніс їм слова потїхи та заохоти, як також апостольське благословенство.

— **З присудів в Королївстві польськім.** „Deutsche Warschauer Zeitung“ оповіщує: Вироком пільного суду при цїсарсько-німецькім варшавськім ґуберніяльнім урядї засуджено на смерть російських підданих: Александра Комовського кельнера з Варшави, Станїслава Шабельського зарібника з Варшави; Ант. Міхальського зарібника з Варшави, Людвіка Цїхого з Хилїц, Андрія Вєльоха сторожа зі Сколїмова. Перші два засуджені займались шпіонажею в користь Росії, а иньші носили оруже та допускались рабункових нападів. Присуди виконано через розстрілянє.

— **Папа і мир.** Женевські ґазети доносять з Риму, що папа уважає теперішну пору за шкідливу для розпочинаня мирових переговорів.

— **Беруть ся до збігців.** Тому, що „галицькі купцї“ і на чужині не покидають в спекуляційних цїлях скуповувати товари зі шкодою для місцевого населеня, розпорядила мійська рада в Оломунци, що рішучо не вільно „галицьким купцям“ скуповувати конечних до житя артикулів понад сю скількість, якої потрібують. Хто більшу скількість вже посїдає, має до 8 днїв зголосити. Переступників буде ся карати гривною до 200 кор. або арештом до 14 дней.

— **Поясненє.** До онодїшної замітки про смерть Теофіля Копистинського додаємо, що нинї нам принесено до редакції посмертну оповістку в українській мові.

# Лягли головами.

**Йосиф Яцків**, погиб в бою на італїйськім фронтї. Покійний був братом ґімназіяльного учителя Миколи. В. й. п.

# ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 15. липня 1916

**Нинї:** 15. липня гр.-кат. Пол. Ризи Бог. римо-кат. Розісланє Ап.,

**Завтра:** 16. липня гр.-кат. Фільомени, римо-кат. Н. П. М. Шк.

○ Укр. Народний Театр Т-ва „Бесїда“ у Львові. Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч 5.

В недїлю дня 16 липня **„Запорожець за Дунаєм“**, опера в 3 актах Артемовського.

Білєти раньше набути можна в Народній Торговлї.

Початок о год. $7^1/_2$, — кінець о $9^1/_2$ годині вечером.

# Послїдні вісти.

## З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 14. липня 1916.

## На російськім фронтї.

На Буковині стоять наші війська сповнивши поручені їм завданя знов на своїх давних становиськах на височинах на захід від горішної Молдави.

Росіяни вели вчера на захід і північний захід від Бучача свої наступи. Два широко закроєні приступи відперто пополудні.

Вечером повелось третому атакови ворога на північний захід від Бучача вломитись, в завзятих однак боях в ночи австро-угорські і німецькі війська відперли вповні ворога.

На північ від дороги зелїзничої зі Серн до Ковель розмістились російські відділи на лївім березї Стоходу; однак пізним вечером заатаковані нашими військами зістали прогнані,

причім втратили 160 людий в бранцях і 2 машинові кріси.

Впрочім при зовсім незміненім положеню не зайшло нічо замітного.

## На італійськім фронті.

Жива діяльність на фронті між Брентою і Адиґою триває далі.

По приготованю артилєрії підняли Італійці на кілька місць нашої оборонної лінії поміж Ціма Дієці і Монте Раста нові атаки дуже великими силами.

Головно дуже завзята була борба на північний захід від Монте Раста, де ворог 10 разів йшов до атаку.

Наші війська відперли всї атаки ворога який поніс значні втрати та вдержались на всїх своїх становисках.

Наші лінії на північ від долини Посіна стояли в нагальнім огні гармат.

## На балканськім фронті.

Без зміни.

**Заступник шефа Ґенерального Штабу фельдмаршалок-порутчик Ф. Гефер.**

## На морі.

Одна з наших підводних суден затопила 10. липня по полудни в заливі Отранте італійський торпедовець типу „Іядеміте“.

В ночи на 13. с. м. ескадра гідроплянів дуже успішно обкинула бомбами військові обєкти та урядженя на двірці в Падуї.

Самолети острілювані нагально вернули неушкоджені.

**Команда фльоти.**

---

### З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

## На західнім фронті.

По обох сторонах Сом розгорілась на ново завзята борба. Нині рушили Англійці до атаку в відтинку ліса Мамець—Лянґваль та поновила свої зусиля коло ліска Трен, де вже вчера вечером скорий наступ наших резерв дав ся їм болесно відчути. По кривавім відпертю перших зусиль йдуть нові бої.

Французи вчерашними своїми даремними в околиці Барльо і на захід від Естр до численних своїх невдач послідних днів додали нове розчароване. Ані вони самі, ні їх чорні приятелі не змогли здобути ні пяди землї.

На схід від Мози зусиля Французів відзискати терен, остались без успіху.

В околиці форту Сувіль загамовано їх нашим огнем, а коло форту Льоф відперто їх зовсім.

Численні стежі ворога або сильнійші відділи вивідні на решті фронту відперто.

## На східнім фронті.

**Ґрупа військ ґен. Лінсінґена:**

На лінії над Стоходом протинаступ коло Заріча (на північ від зелїзниці Ковлі—Серни) відпер Росіян, що переправились через відтинок. Полонено 160 людий і здобуто 2 машинові кріси.

Наші ескадри самолетів поновили з успіхом свої атаки на схід від Стоходу.

В области армії ґен. Ботмера ворог вчера знов увійшов до передної лінії і знов в протинаступі його відперто, причім він поніс значні втрати.

**Начальна управа армії.**

## Завішене конституції в Еспанії.

МАДРИТ (Ткб.). Король в виданім вчера зарядженю заніс в цілій Еспанії конституційні зарядженя.

---

## Надіслане.

*За сю рубрику редакція не відповідає.*



## Оголошеня.

**В понеділок** 17. липня 1916 о год. 9 рано відбуде ся у Львові в Преображенській церкві при ул. Краківській в перші роковини смерти поминальне Богослужене за упокій душі помершого у Відни дня 16 липня 1915 р. бл. п. Д-ра Теофіля Дембицького, Президента Земельного Банку Гіпотечного у Львові, адвоката краєвого в Коломиї, Заступника Повітового Маршалка в Коломиї, Президента Покутського Союза, Члена і кровителя українських Товариств, щедрого мецената Наукового Товариства ім. Шевченка і прч., на яке запрошує українську львівську громаду.

**Земельний Банк Гіпотечний у Львові.**



Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.